

СЛОВО

на Въведение в храма на Пречистата Дева Мария

Произнесено в руската църква "Св. Николай", гр. София, 2.11./4.12.1948г.

Великото молитвено дръзновение на Божията Майка - свидетелство за Нейната велика небесна слава

В кондака в чест на днешния велик празник Въведение Богородично нашата света Църква назовава Пресвета Богородица свещено съкровище на Божията слава. Светата Църква нарича така Божията Майка, желаейки да покаже цялото величие на Нейната небесна слава, която се проявява във великото благодатно дръзновение, дарувано ѝ от Господа в несравнено по-голяма степен, отколкото на ангелите и светиите.

За да си представим тази велика благодат на Божията Майка, ние трябва винаги да помним думите на о. Йоан Кронщадски за нея. В една от своите проповеди той казва, че ако се съедини молитвеното дръзновение на всички ангели и светии пред Божия престол за нас, грешните, то няма да достигне дръзновението, което има Сама Пречистата св. Богородица - защото ангелите и светиите са отблясък на Божествената слава, която се проявява в тях в една или друга мяра, а само над Божията Майка се излива цялата божествена слава. Не случайно светата Църква я нарича Царица на небето или Небесна царица. Тя може да спаси от погибел дори такива хора, които са загубили всяка надежда да се поправят и да се спасят. Затова светата Църква я нарича още надежда на безнадеждните. Тя може да направи чисти и свети блудниците, които преди са били напълно обхванати от плътската страст и са попаднали окончателно под властта на дявола. Тя може да спаси дори такива хора, които са се отрекли от вярата в Христа, изоставили са Бога, Неговата света Църква, всички Тайнства и се намират изцяло в обятията на бесовете.

Божествената прослава на Пречистата Божия Майка се проявява не само в Нейното несравнимо молитвено дръзновение, но и в произтичащите от него и непрестанно изливащи се върху нас Нейни велики милости. За това колко са силни Нейните молитви, може да ни даде представа следното сравнение: милостите, които се изливат върху нас от светиите в отговор на нашите молитви можем да уподобим на речни потоци, а милостите, които

се изливат върху нас от Божията Майка -на морета и океани. И кой от нас не е изпитвал Нейното застъпничество след усърдни молитви към Нея? Това застъпничество са изпитвали вярващите през всички векове, от началото на съществуването на Православната Църква. Това застъпничество на Пречистата Божия Майка, Нейният дивен майчински покров, ще бъде винаги с нас до свършека на света, както И е било угодно да обещае на апостолите, когато им се явила след Своего преславно успение.

Но от какво произлиза великото молитвено дръзновение на Божията Майка с неговите велики милости за нас? Несъмнено - от Нейната майчинска любов към нас. В жизнеописанието на св. Андрей, юродив заради Христа, се разказва, че Божията Майка не винаги пребивава на небето, но често оставя блаженството на горните селения и слиза на земята, за да ни утешава в нашите нещастия. Тя е там, където има тежки скърби. Тя е там, където се леят горчиви сълзи при бедствия. Тя е там, където към Нея се възнасят горещи молитви при тежки, безнадеждни беди. Тя е там, където хората са на ръба на пропастта - пред самата си погибел.

Тогава, какъв спасителен извод произтича за нас от всичко това? Щом молитвеното дръзновение на Божията Майка е така несравнимо по своята сила; щом изворът на Нейните милости към нас е така неизчерпаем; щом Нейната майчинска любов към нас, грешните, скърбящи и бедстващи хора, е така необятна, то нека всякога да прибъгваме към Нея в своите молитви.

Св. отци на Църквата свидетелствуват, че срещу нас непрестанно се надигат и ни нападат легиони бесове, за да ни погубят. Те осъществяват тази своя цел, като ни внушават порочни помисли, възбуждат недобри чувства и скланят волята ни към зло, към безнравствени пагубни деяния, насочени против нас самите и против нашите ближни. Но бесовете, тези причинители на всичките ни нещастия, от никого не се боят така, както от Пречистата Дева Мария, защото от Нея се е въплътил Спасителят, Истинският Бог. Дори само произнасянето на Нейното име е убийствено за тях и ги кара да бягат.

Ясно е тогава какво трябва да правим, за да се спасим. Трябва винаги да прибъгваме в молитвите си към Нея, нашата всесилна Застъпница. Нека Нейното име бъде винаги на устата ни, макар в кратката молитва; Пресветая Богородице, спаси нас. Да обикнем и тези молитви, с които

светата Църква ежедневно се обръща към Божията Майка: Нямаме друга помощ, нямаме друга надежда, освен Теб, Владичице; Ти ни помогни, на Теб се надяваме и с Теб се хвалим; защото сме Твои раби, да не се посрамим. Ние, недостойните, никога няма да престанем да разгласяме Твоите чудеса, Богородице. Защото, ако Ти не се застъпваше с молитви за нас, кой би ни избавил от толкова беди, кой би ни запазил досега свободни? Няма да отстъпим от Теб, Владичице, защото Ти винаги избавяш Твоите раби от всякакви злини. Амин